

పోలిపోవు వాననవడి... అందా పీకేపూరు. మొదటి... అల మిసినకూడా యి... కే. ఒకా ఒకా మని ఒక... గం. నలుగురికి యా... తెలుసుకో అది భయపడి... తచ్చేవాళ్ళం. అలలో... కడు మా తెలివిగోడు... అట్లా కణం రావండా... దండో చిన్న మిసిన... అయ్య గుడ్డెవానికి తగి... దాడు. అడ్డుంది... పానీగా జరిగిపోయి ది

నన్నగారి ముఖం... వా భయంతో చిరువజ్జ... క్రమింది. ఇంతలో... టుగా ఎవరో రావడం... "వకా బాణయ్యా" అం... వచ్చు తొలితెళ్ళిపోయా... పోములు అనలు జ... గిన దేమంటే, నన్నగారి... లాగండు. ఒక అర్ధం... తివేవ్ మివ్వ తేవ్వా... దావ్వి దావ్వువొడ్డో... వచ్చింది. నేనున్న చి... చిన్న కిటికీలను మూ... యిం చేసా... దాక్రగారు ముఖానికి... వచ్చిన చిరు చెవులు... కర్చివే త ను వ్వి... గా తుడుచుకొన్నార... చిన్న వాడివగువచ్చి... పర్ పై న వున్న మే... వెంటబడు గుండ్రం... తిప్పసాగారు. పసం... ముగించుకొని, సావట్ల... ముసుగుదన్ని పడుతున్న... పొముల్ని పిలిపించారు... గాన్నగారు. "పందిసా... పిలివారంట" అన్నా... వ చినయంగా, నన్నగ... కాళ్ళ దగ్గర కూర్చు... మా నన్నగారు హాసం... మాలాడు తున్నట్లుగా... రం తగ్గింది" పోములు... కణం రావండా చేసి... మివ్వన్ ఎట్లా తయ... చెయ్యో తింపానీకు" అని అడిగారు. తెలు... గానీండి, అది తమ... దుకుసామి" అన్నా... పోములు ఆశ్చర్యంగా... కావాలి నీ కెంత దీం... కావాలన్న యిస్తాను. అసంత... నరమానవు... తెలిసిందా. పికికొ... ల్లను." అన్నాడు "అ... మాటనకండి మారా... తిప్పింటి వాసాడు తెల్ల... వెట్టెవాడు కాదిపోము... మికో సం ప్రాణ... యిమ్మున్నా యిస్తాను. నచే వోట్ల... బతికించ... తమరు. నాకు దబ్బు... ఎమివద్దు కాని నేని... సారి అ మివ్వన్ బూ... అన్నాడు. వాడి మ... నవ్వుకం వల్ల ముండు... వెనుక ఆలోచించకుం... పొముల్ని మివ్వన్ వచ్చి... దిలోకి తీసు కెళ్ళా... అంతాచూసి "ఓ... వదికో జలపుద్గం... అది అయ్యోబుట్టికి... కు తేకడుగుతాను, రో... కెంతేస్తారు. అబ్బ... చీమ సావ, తలుక్కు... వీరింది" అంటూ... గొప్పన్నాడు. రోజ... విదివెయి. అన్న వండు... విదిలూ... ఏక మా... న్నారు బాణయ్యా... క్కుడె విడిచింపుతాం... కూలోళ్ళకిరాదు" అ... వాచేనే ప్రమాదం వా... ఆటండ్. మాసాంజ... యేసి, యాడకో తివ... పోయోచాన.

ఇకపోయి నడు... ఇగత నే చెప్పి... మాటలు గుర్తున్నాయి... హెచ్చరించారు నన్న... "అమ్మమ్మ నాకామా... తిలదానామి ప్రాణం... మీడికి తెచ్చుకోనెంత... వ్రోడ్డకాదు." అంత... వెళ్ళిపోయాడు పోము... మూర్ఖుడు ఎనుబు... ముగించుకొని దాబూ... వ్వు సామాధు కొనటా... నట్లం రోవాలె" అ... డు పోములు.

నరే యిదిగో... వందివుండు." అను... నంగా నోటుపెప్ప... నున్న పోములు... నవ్వుతూ మందిదేలే... అన్నారు. ఆ నామాట

వా గుర్తున్నాయి... మరొక్కసారి హెచ్చరిం... చారు నన్ను.
"మిరంతగా చెప్పాల్సిన వదిలేదు. మరినేవస్తా. సామి : " అంటూ వెళ్ళిపోయాడు. చక, చక గడిచి పోతోంది చైము పోములు కొనం, అళగ, అడు ర్తగా ఎవరు చూస్తున్నారు నన్నగారు. ఇంతలో డ్రాయింగ్ రూమ్ తలుపులు తీసుకొని, ఒకవ్వక్తి ప్రవేశించాడు. తలకువస్తూ, "ఇవ్వాలే వ్యాపారం పదివేలు. ఆ మాత్రం చేసుకోచే చిప్పటికే నాకల ప్రాణం తోకొచ్చింది. ఒక్కొక్కణ్ణి ఒప్పించే చిప్పటికే తాతలు దిగొచ్చారు." అంటూ కూర్చున్న వ్యక్తులను చూసి అదిరిపడి "మళ్ళా వస్తాలెండి. డాక్టర్ గారు, ఎవరితోనో మాట్లాడుతున్నారగా" అంటూ ఎంత తొందరగా వచ్చాడో, అంత తొందరగా వెళ్ళిపోయాడు. డాక్టర్ గారు "అతడు యల్ ఐ నీ ఏజెంట్. ఇండాకే వచ్చాడు నేను మీతో మాట్లాడుతూ అతని సంతే మర్చిపోయాను" అన్నారు. రమణయ్య, కామయ్య, ఒకళ్ళ మొహా లోకళ్ళు చూసుకున్నారు. "ఆ పోములు వచ్చాడా మరి" అని ప్రశ్నించారాయన.

పోములు రాతేమిగాని. గంజకల్లా డివునిండా ఇనన్వెక్టర్లు, రెండు వ్యాన్ల నిండా పోలిసులువిగారు చూ యింటిముందు. నాన్న మాటవడి పోయినట్లు చేష్టలు దిగిమాస్తాల్లాడు. మే మందరమూ ఆహించి ఈ సంఘటనకు దిగ్భ్రమ చెందాము. వాళ్ళు చేయవలసినద తా చేశారు. ఇల్లంతా వెతికారు. మివ్వన్ పట్టుకున్నారు. నన్నగారు తన చేతులకు చేడిలు తగిలి పున్న ఇనన్వెక్టర్ ని చూచునె అదిరి పడ్డారు. ఆయన చిన్న డెవ్ రికార్డర్ ను తీసి "అన్" చేసేటప్పటికి, నన్నగారికి, పోములుకు జరిగిన సంభాషణ గంజ కొట్టినట్లుగా విన్నపిస్తోంది. పాపాటికి మీరు గ్రహించేవుంటారు. పోములు న. బ డి ఆఫీసరుని.

నన్నగారికి మూడు సంవత్సరాలు కఠినశిక్ష పడింది. విడుదలైన తర్వాత ఊళ్ళో తలెత్తులు తిరగలేకపోయారు. ఊళ్ళోవాళ్ళు తలా ఒక మాట అంటుంటే ఆయన మనసు చిదిరిపోయింది. పతి తరంగా పచ్చివారయ్యారు." అంటూ కన్నుల్ని పెట్టు కున్నాడు కామయ్య.

"ఇదండీ డాక్టర్ గారు జరిగిన పరిగతి. ఇక మా నన్నను రక్షించే భారం మీదే. మరి వస్తాం నారే" అంటూ కలవు తీసుకున్నారు కామయ్య, రమణయ్యలు.

"డాక్టర్ గారు, ఎంతవని చేసారండి. వాళ్ళిద్దరూ పల్లెటూరి మొట్టలను కున్నారా. కాదంటే కాదు. వాళ్ళిద్దరూ... బ. డి. అఫీసరు పోయినసారి కేసులో నన్ను పట్టుకుంది మళ్ళే పిల్లిది తీసుకొచ్చి పాలగిన్నె దగ్గరవదిలారు సారీ మీరు." "వాళ్ళను చూస గుర్తుంచేవచ్చుడు నన్ను ప్రక్కప పిల్లి చేవ్వనట్టర లిదా. మరేవుదేం చేద్దామంటావు" డాక్టర్ గారు ప్రతి పలుకలో భయం తొంగి చూపిస్తోంది. "ఏం చేస్తాం మీడిన్ స్కాప్ చెయ్య డిమే".

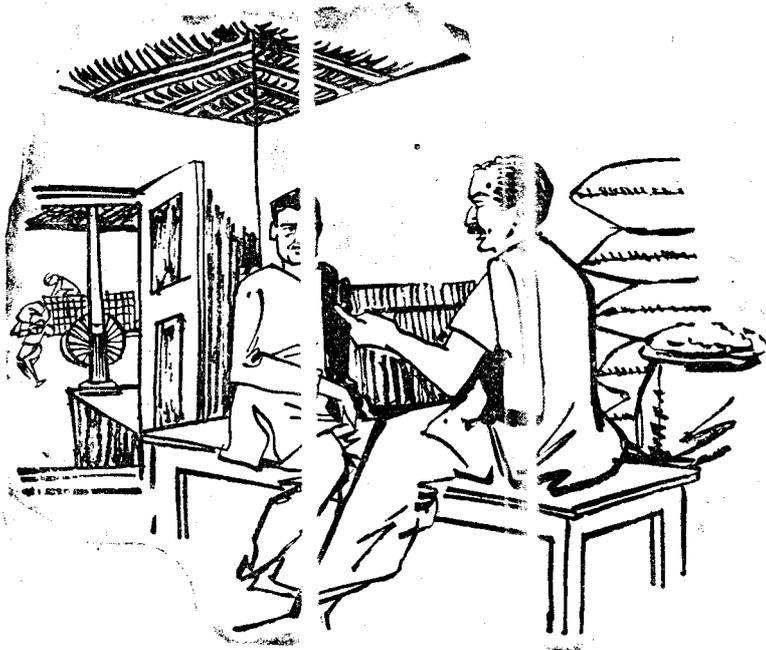
మరునాడు డాక్టర్ కూ సింగ్ కూ హాండ్ కవ్ తోడుగుతూ డెవ్ రికార్డర్ ఆన్ చేసి విచ్చిందారు.

ఆరని మంటలు

— కంఠస్పూర్తి గులాబు.

ఈ ఆరని మంటల నారే నాధుడెవ్వడు ? ఈ తీరని బాధల తీరే నాయకుడెవ్వడు ? పెదవి రుచితే ప్రాకులాడే పదవి రక్షణకై వాదులాడే అధికారులున్న ఈ ప్రభుత్వంలో అర్థాకలితో నీరసించే అధిక ధరలతో అలమటించే మధ్య తరగతి మనిషి మదిలో జ్వాల నారే నాధుడెవ్వడు ? వేదికలపై ప్రగతి మాటలు ప్రజల పేరున పెద్దమాటలు స్వంత లాభమే నేవయసుకొనే అధినేతలున్న ఈ అరాజ్యంలో దారి తెలియని నిరుద్యోగికి దేవుడోయనె బీదదొక్కకు నీడ నిచ్చేవాడు ఎవ్వడు ? పలుకరించే ప్రభువు ఎవ్వడు ? గాంది పుట్టిన రామరాజ్యం నెహ్రూ నిల్పిన శాంతి సమాజం శాస్త్ర నిల్పిన స్నేహ బీజం ఆరని మంటలలో - ఆగని జ్వాలల ఆహారపుతూన్న - ఈ తరుణంలో ఆరే నాధుడెవ్వడు ? నా మొరవినే మనిషెవ్వడు ?

ఇనన్వెక్టర్, డాక్టర్ గారికం సిగ్గుతో, అవమానంతో వారిపోయింది. చూడండి డాక్టర్ : మీరు విద్యా వంతులు సక్రమ మార్గంలో ఉమ్మ నంబాడించే అవకాశ మున్నది మీకు. కాని అత్యాచారం వంటి బాధకూడా పెడదారుడు త్రోక్కడిం కోడలయం. విడుదలైన తర్వాతనేనా మంచిగా ప్రవర్తించారని ఆశిస్తున్నాను, అన్నట్లు మమ్మల్ని మీరు పువయం చేసకోవాలి. ఈ యన రమణయ్య, కరవ రమణారావు నేను కామయ్య, కరవ కామేశ్వరరావు ఈయనగారు పిచ్చి రామయ్య పురిప రామారావుగారు మేము ముగ్గురం ప్రజల్ ని, బ డి. అఫీసరం మీమీద అనుమానపున్న బలమైన అధికారుల లేకపోవడంతో మేమేక చేయ లేక పోయాం. అవి సంపాదించడానికే. నిన్న చిన్ననాటకం ఆడవలసి వచ్చింది." అన్నారు రామారావుగారు. చంకలోని హాట్ నె తిరు పెట్టు కుంటూ తనకూ ఎంగ్ కూ ఉద్య జరిగిన సంతా పణ ఎలారికార్డర్ చేయబడిందో డాక్టర్ గారికి అంతు పల్లెదు. సింగుసుకూడా ఆ అనుమానం తొలి

జిల్లాలలకం

“ఏమైనా సరే. ఆ హంస దర్శనం తప్పకుండా చేసుకోవాలి.” అనుకున్నాడు శేషయ్య పట్టుదలగా.

ఆ రెండవ రోజున శేషయ్య తెల్లవారకముందే నిద్రలేచాడు. తెల్లహంసను చూడంకోసం యింటిలో నుండి బయటికి వచ్చి ధాన్యంకొట్టువెళ్ళగా వచ్చాడు. శేషయ్య అక్కడ ఒక మనిషి ఒక బస్తాలో నుండి గోధుమలు తీసి తన బస్తాలో వేసుకుంటున్నాడు. శేషయ్యనూ చూచి ఆ వ్యక్తి కంగారుపడి ఆ బస్తాను అక్కడే వదిలేసి గోడదూకి పారిపోయాడు. ఈ విధంగా శేషయ్య తన యింటిలో జరగబోయే ఒక దొంగతనాన్ని ఆపాడు.

అక్కడనుండి శేషయ్య హంసను వెతుకుతూ పశువుల కాలవైపు వెళ్ళాడు. అక్కడ పశువులను చూసేవాడు. ఆవుపాలు పిండి తన భార్య చేతిలో ఉన్నట్టోటోలో పోస్తున్నాడు. అది చూసి శేషయ్య మండిపడ్డాడు. ఇంకోసారి అలాంటి పని చేసే పనిలోంచి తీసేస్తానని బెదిరించాడు అతన్ని.

తరువాత శేషయ్య యింటికి వచ్చి స్నాన పానాదులు ముగించుకొని హంసను వెతకడానికి పొలం వైపు వెళ్ళాడు. ఆయన అక్కడికి వెళ్ళేసరికి రూము ప్రొడెక్కినా ఒక పనివాడూ పొలానికి రాలేడు. పని వాళ్ళొచ్చే వరకూ ఆయన అక్కడే ఉన్నాడు. వాళ్ళు రాగానే ఆయన వాళ్ళను మందలించి, మర్నాటి నుంచి ఆలస్యంగా వస్తే పనిలోంచి తీసేస్తానని బెదిరించాడు. ఈ విధంగా ఆయన ఎక్కడికి వెళ్ళితే అక్కడ ఆయనకు జరగబోయే నష్టం ఆగిపోయింది.

తెల్లహంసను చూడంకోసం శేషయ్య రోజూ తెల్లవారకముందే లేచి తిరిగేవాడు. ఆయన్ని చూసి యిప్పుడాయన నొకరం దర్భా సరిగా పని చేస్తున్నారు. ఆయన యింట్లో దొంగతనాలు జరగడం నిలిచి పోయాయి. ఇంతకుముందు ఆయన రోగ గ్రస్తుడై ఉండేవాడు. ఇప్పుడు ఆయన ఆరోగ్యం కూడా బాగుపడింది. ఇదివరకు పదిమణుగుల ధాన్యం లభించే పొలంనుండి

(మిగతా 24 వ పేజీలో)

తెల్ల హంస కోనే నాగవెంకట ఆంజనేయులు

చాలాకాలం క్రితం ఒక గ్రామంలో శేషయ్య అనే రెండు ఉండేవారు. ఆ గ్రామంలో ఆయనకు చాలా ఎకరాల పొలం ఉంది. కాని ఆయన తన పొల పనుల గురించిగాని, యింటపనుల గురించిగాని పట్టించు కొనేవాడు కాదు. అప్పుడప్పుడూ నొకరకు అప్పగించేవాడు. ఆయన పోమరి తనం మూలంగా ఆయన యింట పరిస్థితి మారిపోయింది. సంపద క్రమం తరిగి పోసాగింది. పొలం కూడా పాడై పోసాగింది. దానికి కారణం మి

శేషయ్యకు అరంకాలేడు. ఇలా రెండోగా ఒకరోజున ఆయన మిత్రుడు రామయ్య ఆయన యింటికి వచ్చాడు. ఆయన శేషయ్యగారి యింటి పరిస్థితి అంతా గ్రహించాడు. ఆయన పోమరి తనం గురించి కూడా తెలుసుకున్నాడు. ఆయనకు ఆ విషయం చెప్పడం వలన ఆయన తన పోమరితనం వదులు కోడని రామయ్య గ్రహించాడు. అందుచే ఆయన శేషయ్యతో, “శేషయ్య! నీ పరిస్థితి చూసి నాకు చాలా దుఃఖం వస్తుంది. నీ దారిద్ర్యం తీరాలంటే ఒక ఉపాయం ఉంది.” అన్నాడు. “దయచేసి అది ఏమిటో చెప్ప రామయ్య!” అనడిగాడు శేషయ్య.

“రోజూ తెల్లవారకముందే పట్టలేని నిద్ర లేవ ముందే మానసనరోపరం నుండి ఒక తెల్ల హంస భూమి మీదకు వస్తుంది. అది బాగా తెల్లవారే వరకూ భూమి మీద ఉండి తిరిగి వాత తిరిగి వెళ్ళిపోతుంది. కాని అది ఏ సమయంలో ఎక్కడకు వస్తుందో తెలియదు. కాని ఎవరైతే దాన్ని చూస్తారో వారికి ఏ నష్టం రాదు. అతని యిలు ధన ధాన్యాలతో తులతూగుతుంది. నీకుగాని దాని దర్శనం లభితే నీ దారిద్ర్యం తొలగి పోతుంది” అని చెప్పాడు రామయ్య. ఇలా చెప్పి రామయ్య వెళ్ళిపోయాడు.

చేస్తోంది. చివరకు వుండవల్ల తన తానెక రమణారావు చిన్నగా నవ్వుకుంటూ కామయ్యకథ చెప్పేటప్పుడు వెనుకకు వెళ్ళిపోయింది. అప్పుడు మిరు పోనగా నవ్వులు గుర్తుండా డాక్టర్. గీతకు మివతో వంగుని తెవరి కార్డి ర్ ను మి వేస్తువేవర్ బాస్కెట్లో పెడేశాను. మిరు నంగూ డ్రాయింగ్ రూమ్లో మాట్లాడుకోకుండా వుంటే శ్రమంతా బూడిదలో పోసిన పచ్చిక వుండేది అన్నాడు.

